

Beskrivelser af de paagældende Boliger indsendte til Ministeriet, have Direktionerne for Sindsygeanstalterne ved at fremhæve, at Anvendelsen af de nævnte Vedligeholdelser vil medføre en Forringelse af de Lønninger, som være normerede for de paagældende Embeder og Bestillinger, inden de i sidstnævnte Lovs § 1 omhandlede Sindsygeanstalter gif over til at blive Statsanstalter, andraget om at det maatte søges udvirket, enten at Sindsygeanstaltnes Embeds- og Bestillingsmænd fritages for den dem ifølge Lov 26de Marts 1870 paahvilende Pligt til at vedligeholde deres Boliger, eller at der ydes dem et Tillæg til deres Løn, hvorved de af nævnte Lov flydende Udgifter dæktes.

Den Betragtning, der saaledes er gjort gældende, har Justitsministeriet i det væsentlige maattet billige. Ved Tilblivelsen af Lov 7de Maj 1884 er der intet Hensyn taget til, at Oergangen af Sindsygeanstalterne til Staterne vilde medføre en Forandring i Reglerne om Vedligeholdelsespligten med Hensyn til Funktionærernes Boliger og en deraf følgende Nedgang i disses Løn, hvortil der var saa meget mindre Grund, som Arbejdet ved Anstalterne maa anses for at have været i stadig Tiltagen. Hertil kommer endvidere, at Grænsen mellem de Funktionærer ved Sindsygeanstalterne, hvem Vedligeholdelsespligten skulde paahvile, og dem, der ere fritagne for denne Pligt, er ubestemt, og at det er vanskeligt at finde de rette Synspunkter for en Afgørelse i den ene eller anden Retning, saa at Forholdene let vilde blive forskellige ved de forskellige Anstalter, og det ogsaa indenfor samme Anstalt let vilde faa Udfald af, at Grænsen drages vilkaarligt. I de Tilfælde endelig, hvor flere Funktionærer bo i samme Hus, vilde der opstaa særlige Vanskeligheder ved Bestemmelsen af Vedligeholdelsespligten for hver enkelt.

Under Hensyn hertil paalagde Justitsministeriet Sindsygeanstaltnes Direktioner at indberette, hvor meget Udgifterne til Vedligeholdelsen af samtlige ved Anstalterne — saavel før som efter Emanationen af Lov 7de Maj 1884 — ansatte højere Funktionærers Boliger kunde anslaaes at udgøre aarlig, og i Henhold til de herefter modtagne Indberetninger maa det antages, at de omhandlede Vedligeholdelsesudgifter ved de tre Sindsygeanstalter ved Bordingborg, Aarhus og Middelfart ikke ville overstige 1,000 Kr., og ved Sindsygeanstalten ved Viborg ikke 400 Kr. aarlig.

Idet Justitsministeriet under Henviisning til foranstaaende maa anse det ønskeligt, at de paagældende Embeds- og Bestillingsmænd, indtil nye Lønningsbestemmelser for dem maatte blive truffet, fritages for den omhandlede Vedligeholdelsespligt, hvorimod Finansministeriet, med hvilket man har brevvækslet, Intet har fundet at erindre, skal man herved anmode det ærede Udvalg om ved 3dje Behandling i Folketinget af Forslaget til Finanslov for Finansaaret 1891—92 til § 20 IV. C. 1. g., af hvilken Konto samtlige Vedligeholdelsesarbejder ved Sindsygeanstalterne ere paaregnede at skulle afholdes, at ville føje følgende Anmærkning:

„Det tillædes, at Udgifterne ved Vedligeholdelsen af de til Statens Sindsygeanstalter hørende Embedsboliger ogsaa for de Funktionærers Vedkommende, som ere ansatte efter Emanationen af Lov 7de Maj 1884, afholdes af Statskassen.“

S. Rette mann.

E. Hvidt.

Et Folketingets Finansudvalg.

Justitsministeriet. Kjøbenhavn, den 30te Decemder 1890.

Saa Forslaget til Finanslov for Finansaaret 1891—92 er der under § 20 IV. C. 2. som den anslaaede Godtgørelse af Statskassen til Staden Kjøbenhavn i Henhold til Lov af 7de Maj 1884 § 3 opført et Beløb af 84,500 Kr., idet man ved dettes Fastsettelse er gaaet ud fra det ved Folketællingen af 1880 konstaterede Forhold imellem Indbyggerantallet i Kjøbenhavn og det øvrige Danmark, nemlig 1000: